

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Luantai 6.7.2019
Iltaseurat klo 18.30
Minna Ruuttunen

Voiko nainen olla ihminen?

Koko kevään ajan mielessäni on tavalla tai toisella pyörinyt Luukkaan evankeliumin kertomus naisesta, joka saapuu fariseuksen taloon ja itkee Jeesuksen jalkojen juuressa, kuivaten hiuksillaan Jeesuksen jalat ja hölväten kalliit Nardusöljyt samassa rytäkässä. Tämän kertomuksen kertovat myös muut evankelistat. Heillä kertomus liittyy Jeesuksen viimeiseen voiteluun. Luukkaan kertomuksen pointti on Jeesuksen ja syntisen naisen kohtaamisessa. Naisen nimittäin kerrotaan olevan synnin tekijä.

Muistan tämän kertomuksen jo lapsuudesta ja nuoruudesta. Muistan naisen synnin, seksuaalisen holtittomuuden ja hänen katumuksensa. Muistan sen, kuinka mietin missä ne miehet ovat, ne hyväksikäyttäjät, mutta niitä ei ollut. Synti oli naisen. Muistan lapsuudesta naisen itkun ja sen, kuinka pitkä tukka kuivasi itkun jäljet. Muistan kalliin öljyn tuhlaamisen ja sen, että minusta opetuslapset olivat oikeassa. Öljyn olisi voinut myydä ja rahat jakaa köyhille. Mutta naista en ymmärtänyt, en hänen syntiään, en hänen tihrustavaa itkuaan tai katumustaan.

Aloin ymmärtää tätä naista vasta, kun pappien jatkokouluttautumiskurssilla perehdyin tekstiin tarkemmin. *Oxford Dictionary of Bible* -kommentaarin äärellä luin, että tuo tekstissä itkua tarkoittava sana kääntyy englanniksi sanaan *weep*. Suomeksi *weep* taas tarkoittaa ehkä sellaista valitusvirttä, ei pikkusievää itkutuherrusta, jollaisena olin sen tulkinut. Lisäksi tekstissä ei mainita syntisen naisen katumusta, vain hänen valitusvirtensä, vollotuksensa Jeesuksen lähellä. Yhtäkkiä nainen heräsi mielikuvissani eloon ja samaistuttavaksi hahmoksi. Ensiksikin, hänellä on aika paljon pokkaa, kun hän saapuu fariseuksen taloon, jossa on tärkeitä ihmisiä koolla. Sinne on kutsuttu juhlavieras Jeesus opetuslapsineen. Nainen saapuu taloon, johon hänellä ei ole asiaa. Hänestä vielä tiedetään sekin ”millainen nainen hän on”. Tällä naisella on pokkaa tulla Jeesuksen luo, vaikka hän varmasti tietää, mitä hänestä puhutaan. Hänen valitusvirtensä ja itkunsa ei ole mitään pikkusievää synnintunnustusta, vaan ehkä vähän holtitontakin vollotusta. Ajattelen, että tuo nainen itkee Jeesukselle koko elämänsä tragediaa. Katumusta ei tekstissä mainita, ehkä se ei ole merkittävää, ehkä merkittävämpää on kaikki se mihin hän on ajautunut ja mihin hän on joutunut, ehkä omasta syystään, ehkä ei. Nainen itkee holtittomasti elämänsä tragediat, häpeät, syllisyydet ja hyväksikäytöt, käyttäytyy överisti, kuivaa hiuksillaan Jeesuksen jalat ja tuhlaa kalliit öljyt. Hän on nähnyt ja kuullut että tässä on ihminen, joka kuuntelee, joka näkee, joka hyväksyy ja puhuu rakkaudesta ja Jumalasta.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Niin kauan kuin tulkinta tästä naisesta kohdistuu hänen syntiinsä, hänen seksuaaliseen syntiinsä, on häneen vaikea samaistua. Parhaimmillaan Raamatun tutkimus johtaa siihen, että Raamatun hahmoista tulee eläviä, lihaa ja verta olevia, samaistuttavia, ja tässä tapauksessa luulen, että moni muukin sukupuoli pystyy samaistumaan hahmoon, joka itkien valittaa elämänsä tragediata ja huutaa apua.

Samankaltaista lihaksi tulemista kaipaavat useat Raamatun naishahmojen tulkinnat. Moneen mieshahmoon on helpompi samaistua, opetuslapset ovat ihmisiä kaikkine heikkouksineen. Jeesuksen äiti Marian hahmossa keskeisintä tuntuu olevan kysymys siitä, puhutaanko alkutekstissä neitsyestä vai nuoresta naisesta. Vaikka kuka Raamatun hahmo paremmin voisi olla lihaa ja verta kaikessa uuden elämän syntyyn liittyvässä, siinä pelossa minkä synnytys aiheuttaa, etenkin kun olosuhteet ovat pelottavat, tai siinä tuskassa, kun vanhempi joutuu hautaamaan oman lapsensa. Maria, Jeesuksen äiti, näki oman lapsensa kuolevan.

Palaan alun kysymykseeni, joka provosoivasti kuului: voiko nainen olla ihminen? Tarkoitin sitä, voiko naisen kokemus olla samaistuttavissa, voiko nainen olla yleisihminen? Emme voi mitään sille, että Raamatun kirjojen syntyä aikana naisen kokemus oli toisarvoinen ja että kirkon historiassa nainen ei ole voinut olla ihmisen kuva, Aadam, joka tarkoittaa ihmistä. Silti Raamattu antaa myös viitteitä ja mahdollisuuksia tulkita naishahmoja niin, ettei aina ole kyse naisen seksuaalisesta synnistä tai synnittömyydestä tai kuuliaisuudesta. Syntisen naisen kertomus Luukkaan evankeliumissa kertoo naisesta, jolla on rohkeus ja pokka tulla taloon, johon häntä ei ole kutsuttu ja vuodattaa siellä koko elämänsä tragedia Jeesukselle. Jeesuksen äiti Mariassa kulminoituu vanhemman tragedia, kun hän joutuu seuraamaan oman lapsensa tietä kuolemaan. Kysymys siitä voiko nainen olla ihmisen kuva tarkoittaa sitä, voiko tämä syntinen nainen tai Jeesuksen äiti Maria kuvata ihmisyyttä kokonaan?

Ehkä kysymys on itsestään selvä. Että totta kai voi. Silti edelleen kirkossa nainen yleistetään usein naiseksi, määritellään ensimmäiseksi sukupuolensa ja seksuaalisuutensa perusteella. Nainen on nainen. Naisen kokemus on ensisijaisesti naisen. Naisuus on yleispiirre, mutta erityispiirteitä heissä ei ole.

Saattaa olla, että tämä ihmisen kuvana olemisen puute koskee vielä enemmän monenlaisia vähemmistöjä. Ajatellaanko että vähemmistöjen kokemukset ovat vain vähemmistöjen, vai voisivatko ne olla ihan ihmisen kokemuksia. Kokonaisen, todellisen, tuntevan ja ajattelevan ihmisen kokemuksia, joihin on mahdollista samaistua.

Ja minä itse, miksi näitä mietin?

Mikään elämässäni ei koskaan ole lohduttanut minua enemmän, kuin se kun joku sanoo: ”minä ymmärrän”. Oikeastaan omissa elämäntilanteissa tärkeätä ei ole edes se, että joku olisi kokenut saman, vaan se että joku pystyy kuvittelemaan elämäni tuskat ja ilot, että joku pystyy samaistumaan

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

elämääni. Tämän saman asian takia seurapenkissä istuminen ja yhdessä veisaaminen lohduttaa. Yhteinen veisuu on parhaimmillaan vähän niin kuin kollektiivinen ”minä ymmärrän”. Että tuskansa ja tragediansa, ilonsa ja surunsa kaikilla, sekin ettei kukaan ymmärrä. Sekin ettei edes itse ymmärrä. Seurapenkissä ei tarvitse tietää vieressä olevasta ihmisestä mitään ja voi silti ymmärtää. On tietoisuus siitä, että minun asiani on yhteisessä jaossa, minun asiani on yhteisen jakamisen, samaistumisen ja ymmärryksen ketjussa, ilman että edes uskallan sitä ääneen sanoa tai toivoa.

Lopulta on kysymys siitä, onko minun (enkä tarkoita itseäni vaan sekä sinua että minua) kokemukseni maailmasta tai elämästä sellainen, johon voi samaistua, tai jonka voi ymmärtää. Voinko minä, voitko sinä, riippumatta lisämääreistäsi, olla ihminen, kaiken sen kanssa mitä itsessämme kannamme? Voiko kukaan ymmärtää minua? Voiko kukaan samaistua minun elämääni?

Luukkaan evankeliumissa Jeesus antaa naisen olla hänen jalkojensa juuressa. Jeesus antaa naisen itkeä ja tehdä muutkin, katsojien silmissä nolot tekonsa, eli pyyhkiä jalat hiuksillaan ja käyttää kallis tuoksuöljy jalkojen voiteluun. Hän antaa naisen olla ja hyväksyy hänen itkunsa ja samalla koko ihmisen. Jotenkin koko kertomus kertoo suuresta ymmärryksestä. Siitä että sinun ei tarvitse selittää, saat olla ja itkeä, vaikket edes tietäisi mitä itket. Ehkä tiedät syntisi tarkalleen, ehkä se on aina edessäsi. Ehkä sinun suurempi taakkasi on jonkun muun harteillesi sysäämä. Sinun kokemuksesi on totta. Voitko sinä tai voinko minäkin, tällaisena, monella tapaa nolona, häpeällisenä, häpäistynä, riippuvaisuuksiin taipuvana, vajavaisena, syntisenä, överinä, ujona, huomiota hakevana, rasittavana, kaiken tietäjänä, omia syntejään ymmärtämättömänä, kelpaamattomana olla ihmisen kuva tai vielä enemmän: voinko minäkin olla Jumalan kuva?

Antaisiko Jeesus minunkin vullottaa jalkojensa juuressa? Voisiko hän pelastaa minutkin?